

مسافر کشی برای معاش پس از سه دوره نمایندگی مجلس!

وصیتنامه‌های تان را بنویسید، امام فرموده‌اند ممکن است آمریکایی‌ها هواپیمای تان را بزنند یا مجبور تان کنند در اسرائیل فرود بیابید، شاید هم روس‌ها اجازه بازگشت ندهند. در نهایت رفتیم و واقعاً هم جای بسیار مخوفی برای ما در نظر گرفته شده بود. هفت ماه از این موضوع نگذشته بود که آیت‌الله موسوی اردبیلی اعلام کرد جوانان مسلمان آزاد شده شوروی برای ماه مبارک رمضان نیاز به قرآن دارند. هر کس قرآن اضافی دارد به ما برساند تا ما برای این افراد ارسال کنیم.»

سرکار خانم مرضیه حدیدی مشهوره به خواهر طاهره، خواهر دباغ، سال ۱۳۱۸ در شهر همدان دیده به جهان گشود، سال ۱۳۳۳ در ۱۴ سالگی با محمدحسن دباغ ازدواج کرد و از زندگی مشترک خود صاحب یک پسر و هفت دختر شد، در محضر اساتیدی چون حاج آقا کمال مرتضوی و حاج شیخ علی خوانساری و استاد سیدمجتبی صالحی خوانساری تحصیل کرد و پای درس شهید محمد سعیدی در مسجد امام موسی بن جعفر (ع) تهران نشست؛ از سال ۱۳۴۶ وارد مبارزه سیاسی شد، در سال ۱۳۵۲ دستگیر شد و همراه با دختر ۱۳ ساله‌اش شدیدترین شکنجه‌ها را تحمل کرد، در بیمارستان تحت عمل جراحی قرار گرفت، و با پاسپورت جعلی که شهید محمد منتظری برای او فراهم کرده بود به انگلستان رفت، و در آنجا در زیرزمین هتلی مخفی شد و به ازای غذا و جای خواب به نظافت می‌پرداخت. وی پس از برپایی راهپیمایی در لندن به فرانسه رفت و همراه دیگران در قضیه شهادت آقا مصطفی اعتصاب غذا راه انداخت. این بانوی انقلابی سپس در لبنان و سوریه دوره چریکی دید و تا ورود امام به فرانسه در کشورهایی چون عربستان، عراق، لبنان، سوریه و فرانسه تردد داشت. پس از اصرار پلیس فرانسه مبنی بر این که یک زن پلیس فرانسوی مسئولیت حفاظت از امام (ع) را بر عهده بگیرد و با مخالفت شدید ایشان روبه‌رو شد، وی به نوفل‌لوشاتو رفت و محافظ شخصی امام (ع) شد و وظایف اندرونی چون خرید و شست‌وشو و... را نیز برعهده گرفت. او تنها مسافر زن «پرواز انقلاب» از فرانسه به ایران بود. در این پرواز سرنوشت‌ساز، امام (ع) فرموده بودند از خواهران کسی همراه ایشان نباشد، فقط خواهر طاهره را بگویید، شاید بچه‌هایش در فرودگاه منتظر او باشند. او که از مؤسسان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، نخستین فرمانده سپاه همدان، نماینده سه دوره مجلس شورای اسلامی، مسؤول بسیج خواهران کل کشور، استاد دانشگاه علم و صنعت و از نمایندگان اعزامی امام خمینی (ع) برای ابلاغ پیام تاریخی به گورباچف بود، این روزها به دیدار حق شتافت و رهبر معظم انقلاب در پیامی به همین مناسبت، وی را «بانوی مبارز و انقلابی خستگی‌ناپذیر» دانستند و فرمودند او «در شمار مبارزان مؤمنی بود که زندان و شکنجه‌های شدید توانست او را از این راه دشوار منحرف نکند.»

از انقلابی بودن تا انقلابی ماندن فاصله بسیاری است؛ چه بسیار انقلابی‌های دیروز که نه‌تنها از گذشته خود پشیمان شدند بلکه چوب حراج به روحیات انقلابی خود هم زدند. ساده‌زیستی و سبکبالی، ویژگی همه انقلابیون جهان به‌ویژه پیروان مکتب امیرالمؤمنین (ع) است. همین سبکبالی و تسلیم‌نشدن در برابر دنیا آنان را همواره آماده جانفشانی در برابر حوادث می‌کند؛ حتی اگر سوار شدن به هواپیمایی باشد که شاید هرگز به زمین نرسد. اسطوره زنان انقلابی درباره وضعیت معیشتی خود آن هم پس از سه دوره مجلس و هشداد مرحوم حاج احمد آقا در سفر به شوروی سابق می‌گوید: «پس از مجلس پنجم بنده حقوقی دریافت نمی‌کردم و حقوق ناچیزی به عنوان مستمری بازنشستگی دریافت می‌کردم. با این وجود باید دو خانواده را هم سرپرستی می‌کردم. به دلیل این که این حقوق کفایت نمی‌کرد، شب‌ها با ماشینم مسافر کشی می‌کردم. وقتی این خبر پخش شد، آقا (رهبر معظم انقلاب) خیلی ناراحت شده بودند و فرمودند: خرج این سه خانه را بنده می‌دهم و شما دیگر حق ندارید مسافر کشی کنید.»

وی درباره دیدارش با گورباچف، اظهار کرده بود که «بنده مسؤولیت زندان‌ها را داشتم و وارد زندان کوچویی شدم که به خانم‌های زندانی سرکشی داشته باشم. از دفتر اعلام شد: حاج احمد آقا از جماران دنبال شما هستند. با ایشان تماس گرفتم و ایشان گفتند: امام برای گورباچف نامه‌ای دارند که از بین خانم‌ها شما را انتخاب کرده‌اند و از بین آقایان هم آقای جوادی آملی و جواد لاریجانی را انتخاب کرده‌اند تا این نامه را به گورباچف برسانید؛ بنده استخاره کردم تا ببینم این کار را بپذیرم یا خیر که استخاره خوب آمد. به جماران

رفتم و حاج احمد آقا گفتند: آماده باشید، هر وقت امام دستور دادند به شوروی خواهید رفت. وقتی به فرودگاه رفتیم حاج احمد آقا آمد و گفت:

آمد و گفت:

آمد و گفت:

